

6. d

Christillinen Jälkimuisto
Koska Polkainen Nuorukainen
Adrian Rappius,

Viikkällisen kovan kuoleman taistelemuksen
ja kampauren kautta Vanhembansa ja
Mailman hyväksi jätti, Ja siihen oikiaan
Isän maahaan Taiwanseen ylös otettiin,
Siinä Kolmandena Kymmenendena Päi-
wänd Syys Kuusa, Vuonna 1763.

Kokoonpandu

Thomas Ragwaldin Pojalda.

Weis. kuin: Ihminen song' Jumal' loi re.
Päämieh' Jesust kumarsi, Koska poika
P sairasti, Pyysi alas tuleman, Poika-
stansa auttaman.

2. Isä surus juttele Jesus händä nuh-
tele, Uskoon oikiaan johdatta Tunnus tsh-
dell' wahwista.

3. Ettei tainu hawaita, Kuinga Jesus
parata Woipi samas paikasa, Hänen oman
lapsensa.

4. Jesus yhdel sanalla, Isän uskon
wahwista, Menes kotio toiwosa, Edytä
Lapsens elosa.

5. Niin

5. Niin myös vielä vanhemmat, Sydämeensä laikewat Koska lapset kiwusa, Owat kuollintaudisa.

6. Jos he siinä kiwusa, Lapsens ebest rukoilla, Taidais hartaal halulla, Pyhän Hengen woimalla.

7. Jesust alas tuleman Joka awun suurimman, anda sairaudesa, Korja tygöns kuollesa.

8. Joka tämä poikainen, Pilti lapsi piskuinen, Oli suures tuskasa, Hengen riutumuresa.

9. Jo ne wähat lapsiät, Jotk ei sondi tehnehet Ole ehdost omasta, Maista kuolon kalkista.

10. Kuinga pallo enämmin, Mahta kuollo suuremmin, Sullo, rundo, ahdisti Jidllissi kowitta.

11. Sill me vielä huomaigem, Jos me perään aattelem Kuinga owat muutammat, Kuollesansa puhumat.

12. Pyhät hurikat sieluiset, Waick on Herran omaiset, Vieläkin se tapahtu, Mut on meillä salattu.

13. Jos mä Hengen woimalla, Taidais sin wiel jutella Niist kuin suruttomudes, Kuole synnin sitehes.

14. Pojes tästä maailmass Jotka synkä maistawa, Kuollon kowan mainitun, Synnin palkan ansaitun.

15. Waik.

15. Waikka ruumis hautahan, Wiedän
torjast muldahan, Kuiteng' maa händ
ahdistä, Jos mä puhun niin lauhista.

16. Sill' ett' kirott' liha se, Niinkuin
kivi porise, Joka wedes ollesans, Kumu-
desta halke kans.

17. Silloin maa se sunattin, Koska
Ehristus haudattin, Duomittu waan rauk-
kainen, Maasa tuffan tundene.

18. Walitta ain itseensä, Niinkuin olis
hengesa, Että paina pakotta Pyhä Mulda
ruumista.

19. Heidän Sieluns soisimat, Että ijt
saisimat, Olla Duomiol tulemat, Silloin
waikwat alkawat.

20. Ei he enä helwetist, Ulos; tulis
hirmuifest, Kuumistansa ottaman Herran
wihäs palaman.

21. Sill' he wihan kuumudest, Hohta
käpilotaisest, Niinkuin rauta tulesta, Pu-
naisesa ahjosa.

22. Mut' ne Pyhät Sieluiset, Hala-
wat juur totifest, Siellä Taiwan pidosa
Herran wöön ilosa.

23. Että pidäis pääsemän, Omas ruu-
mis elämen, Undä sisäll käämähän, Enge-
lein kans elämään.

24. Ah! en taida kirioitta, Tobella hir-
tiloa, Koska yri lapsinen, Ajan peräst pit-
käisen.

26. Kohta

25. Kohtaa rackat Banhembans, Niika
Morsiamenkans, Eli ystäw' ystäwäns
Palwelija myösk kans.

26. Mutta palio suurembi, Tuhandia
korkembi, on se ilo olewa, Kosk on yhteen
tulewa.

27. Sielu kanssa Jesuren, Sulhaisensa
sulaisen, Jota suurest rakasti, Ukos hen-
ges halaiisi.

28. Jesus Isä iloinen, Lastens kanssa
suloinen, Anda ilon ihanan Kirkkauden
kunnian.

29. O! sit' iloo ihana, Kuin on Tai-
wois olewa, Wähä! lapset laulawat, Her-
rall kunnia paubawat.

30. Tanttill Jesust kumarta, Kruunu
pääsä kullasta, Kädet yhteen paukutta
Wähän kuori kumarta.

31. Kurkull, hehäll harpulla, Weis-
soitta Uuguilla, Hyppä he niin iloista
Toinen toisens lehoitta.

32. Ylistämän Wanhinda, Isä Her-
raa Jesusta, Kiitos Wähän Kuningaall
Luojall, Raikkimaldiall'.

33. Että Duomioll oikiaall, Saatta
meitä korkiall, Tygöns ijät ilohon, Kun-
nia hänell' olkohon.

Wasa, prändattu C. A. Lonicerilbd